

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Elisæo Monacho. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Non homicidium facies. Non mœchaberis. Non furaberis. Non falsum testimonium dices. Honora patrem tuum & matrem. Non peierabis. Non concupisces quicquam ex his quæ proximi tui sunt. Quod etiam de omnibus legibus, quæ his cognatæ ac similes sunt, intelligi debet. Quod si ad Euangelica etiam oracula veneris, idem rursus inuenies. Beati enim pauperes spiritu, mites, misericordes, esurientes & sitientes iustitiam, mundi corde, pacifici, aliæque id genus omnia. Quin illud quoque quod de cœlibatu ac virginitate dictum est, ad vtrumque sexum pertinet (tametsi masculina loquendi forma enūciatum sit, propterea quod id Apostolico oraculo conueniret, & quia hoc animal maius imperium obtinet) Qui potest percipiat. Idque hinc constat, quod permultæ hoc & ceperint, & præstiterint.

Eidem. 14.

Lex hæc de causa naturales etiam, minimeque in voluntate nostra fitas excretiones expiari voluit, vt voluntarias ac nature repugnantes multo magis fugiamus. Nam quæ iis, qui ea perpetiuntur, quæ speciem quidem peccati habent, nec tamen reuera peccata sunt, aditum ad templum, quoad usque purgati fuerint, interclusit, eadem quoque iis qui sponte atque consulto peccant, maiorem metum incutit, acerbiorēque pœnam minitatur. Nam cum id quod minime sponte factum est, veniam haud simpliciter impetrarit, id proculdubio, quod voluntariè admittitur, veniam haudquam obtinebit, nisi vera & sincera pœnitentia curetur.

Elisæo Monacho. 15.

Græue est, eum, qui inter subditos censetur, peccare: grauius autem, eum qui diuino cultui consecratus est longe verò grauius, eum qui Pontificis dignitatem nactus sit. Quanto enim honoribus alios antecellit, tanto quoque ipsorum peccatum, etiam si alioqui idem sit, grauius efficitur, quippe quod non ad nature, sed

σὺ καὶ τὴν μητέρα. σὺ καὶ ἡγορεύσεις. σὺ καὶ ἡπαυμῶσεις ὅσα τῶν πλησίων σου ἔστι, καὶ ὅσα τέτοις συγγενῶν σου καὶ ἡγορεύσεις. ἡγορεύσεις ἑλθὼν ἡγορεύσεις. Μακάριοι γὰρ οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, οἱ πτωχοὶ, οἱ ἐλεημονοῦντες, οἱ πεινῶντες, οἱ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην. οἱ καθαροὶ τῆ καρδίας, οἱ εἰρηνοποιοί, καὶ ὅσα τοιαῦτα. καὶ τὸ ἀδελφικῶς ἀγαπᾶν δὲ καὶ ἀγνείας εἰρημῶν, ἕκαστέρω γίνεται εἰρημῶν, καὶ ἀρρένικῶν χερσῶν ἐξενεχταί, ἀλλὰ τὸ ὑπερῶν τῆ χειρομῶν, καὶ τὸ ἡγεμονικώτερον εἶναι τὸ ζῶον. ὁ δυνάμειος γὰρ χερσῶν, χερσῶν, καὶ δῆλον ἐστίν, τῶν πολλῶν καὶ κερσῶν γίνεται καὶ κερσῶν γίνεται.

Τῶ αὐτῷ. 14.

Διὰ τῶν νόμων, καὶ τῶν φυσικῶν καὶ ἀβελήτων ἐκκρίσεις καθαροῦν ἡγίωσεν, ἵνα τὰς ἐκκρίσεις καὶ τῶν φύσιν, οὐ πολλὰ τῶ ἀειόντος φύσιν γαμῶν. ὁ γὰρ τοῖς τὰ δικαιοῦντα μὴ, οὐκ ὄντα δὲ ἀμαρτήματα ὑπομένουσιν, ἀπαλείψας τὴν εἰς τὸ ἱερόν εἰσοδόν, ἕως ἂν καθαρθῆναι τοῖς ἐκκρίσι ἀμαρτῶν, μείζονα μὴ κερσῶν σκευάζει τὸν φόβον, καὶ πατῶν δ' ἀπειλεῖ τὴν πτωχείαν. εἰ γὰρ τὸ ἀκρίστον οὐχ ἀπλῶς συνεγνώθη, τὸ ἐκρίστον δηλοῦσι ἀσύγνωστον εἶναι, εἰ μὴ μετανοία εἰλημῶν ἡγορεύσει.

Ελισαῖω μοναχῷ. 16.

Τὸ μὴ πλάσσειν ἐν τοῖς ὑπὸ τοῖς πτωχοῖς, δεινόν. τὸ δὲ τὸν ἱερομῶν, δεινότερον. τὸ δὲ τὸν τὴν ἀρχιερωσίνην κακῶν μῶν, πάντη δεινότερον. ὅσα γὰρ τῶν πτωχῶν φύσιν, ποσὺ τῶ καὶ τὸ ἀμαρτήμα. εἰ γὰρ καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι, ἀρσῶν γίνεται, οὐ τῆ φύσιν, ἀλλὰ τῆ ἀξία τῶ δραστικῶν μετέμωροι.

τρεῖς μύρον. καὶ τὴν ὑπὸ τῷ ὄνοματι τοῦ βασιλέως
λαοῦ ὑφ' ἡγεμονίᾳ, ὅποτε ὅλα τὰ λαοῦ
ἀντιρόπων ἐφ' εἶναι τὸ τῆς ἀρχιερέως
πλάσμα ὁ νομοθέτης, καὶ τοσαύτων ἐ-
θεώσασιν αὐτὸν προσεγγεῖν θυσίαν, ὅ-
στω ἂν ὁ λαὸς ἅπας εἰ πλημμελήσῃ
προσεγγεῖν προστέτακται. εἰ δὲ
μὴ ἴσον ἢ μὴδ' ἀντιρόπων τὸ τραῦ-
μα, οὐκ ἂν ἀντίπαλον ὄρωσε τὴν θε-
ραπείαν.

Τῷ αὐτῷ. 15.

Νόμος οὗτος καὶ θεσμός ἀεὶ τῆς θείας
φύσεως νεύει καὶ, πρὸς μὲν τὴν ἀξίαν
αὐτῆς πᾶς τιμᾶς ὡς τῆς γενιτῆς γέ-
νοις μὴ νέμεσθαι. οὐδὲ γὰρ οἴοντε. τῆ
δὲ τῆς συντελούτων διωάμεν τὴν ἐν-
σθένειαν μετρεῖσθαι. μηδαίς τοιγαροῦ
τῆς πενία παλαγόντων ἀλυέτω, ἀλλὰ
μᾶλλον εὐφραίνεσθαι. ὁ γὰρ μόνον ἡ
θεία φύσις ἐπιζητεῖ, τὸ το δ' ὄντι ἀ-
ρετῇ, μάλιστα πάντων προσεγγεῖν
διωήσεται.

Θεοδοσίῳ Ἐπισκόπῳ. 16.

Τὸ μὲν τοῖς γίνοις ἀνάγκασιν
ἐγκαλινδύμενον χρηματίζεσθαι Εὐ-
σέβειον, τὸν τῆς ἀκτιμοσύνης ὑφ' ἡγε-
μονίᾳ, καὶ τῆς οὐρανίου δογματῶν ἐξη-
γητικῶν δεινόν, οὐ δεινόν εἶναι δοκεῖ, οὐκ
οἶδ' ὅπως. τὸ δὲ νῦν μνησθὲν μὲν πα-
ρὰ σὲ, παρὰ δὲ πολλῶν ἀξιολόγων
ἀνδρῶν μαρτυρημένον. ἀπίστον δ' ἴσως
τοῖς μετ' ἡμᾶς ὀφθησόμενον, ἡσυχασ-
τικῶν οὐκ ἔχει. τίς γὰρ ἐβελήσῃ ῥαδίως
πίστευσαι, ὅτι τοῖς μὲν ἀκτιμοσύνην
ἀσκοῦντες, καὶ τῇ ἄλλῃ φιλοσοφίᾳ
ἀγαλάμποντες, ἀτε λυσιτελεῖν αὐτῶ
πρὸς χρηματισμὸν μὴ δυναμένους, ἀ-
χρηστῶν ἡσυχαστικῶν ἀπαιμάζει, καὶ
ἱερωσύνης οὐκ ἀξιοῖ. τοῖς δὲ πλεῖστοις
ἀγαθὰ δρέπεσθαι αὐτῶν τὸν πλεῖστον,
εἰς ἱερατικὴν προσφέρῃ, καὶ ἀπάσης κα-
κίας εἰεῖ ἀνάπλεοι, ὅτι τῆς ἀρετῆς, τῶ δὲ
πλεῖστον προσεγγεῖν τῆς ἱερατικῆς οἰόμε-
νος. ἐξελθὲν μὲν οὖν, ὡς ἔφης, τὸς τού-
τοις μὴ ἀλόντας τοῖς πάρεσι,
τὴν δέσσαν θεραπείαν ὀπινοῦσθαι.

ad eius, qui illud perpetravit, dignitatē per-
pendatur. Quid autem magistrum & an-
tistitem cum subdito comparo: cum Le-
gislator Pontificis peccatum totius populi
peccato par esse dixerit, tantumque ab ip-
so sacrificium lege lata exegerit, quantum,
si plebs uniuersa deliquisset, offerri præce-
pit? Quod si æquale ac par vulnus non ef-
fet, haud parem certè medicinam minimè
constituisset.

Eidem. 16.

Lex hæc & sanctio de diuina natura ob-
tinuit, non ut ipsi pro ipsius dignitate ab
humano genere honores tribuantur (ne-
que enim id fieri potest,) verum ut pietas,
eorum, qui conferunt, potentia pondere-
tur. Quamobrem nemo ex iis qui pauper-
tate conflictantur, mæsto animo sit, verum
potius lætetur. Nam quod solum diuina
natura requirit (hoc autè potissimum vir-
tus est) prorsus offerre poterit.

Theodosio Episcopo. 17.

Quod Eusebius, voluntaria pauperta-
tis suasor, ac cælestium dogmatum inter-
pres, in terrenis rebus infixus, congeren-
dis pecuniis studeat, quamuis graue sit,
haud tamen scio quonam pacto minimè
graue esse videatur. Quod autem nunc abs-
te indicatum est, ac multorum fide digno-
rum virorum testimonio confirmatur, at-
que incredibile fortasse posteris vi-
debitur, eiusmodi est, ut nihil atrocius fin-
gi possit. Quis enim adduci facile
queat, ut credat eum illos quidem, qui
paupertatem colunt, atque omni alio
quæstum faciendum haudquaquam ip-
si vtiles sunt, velut nullius vsus homines
asperrari, sacerdotiòque indignos iudica-
re, diuites contra, quòd eorum opes deme-
tat, quamuis etiam omni scelere cooper-
tos ad sacerdotium proferre: perinde at-
que non virtuti, sed diuitiis sacerdotium
deberi existimet. Ac quidem oportebat, ut
scribis, eos, qui ab his vitiiis remoti sunt, eâ,

Hh iij